

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

матеріалу, фіксацію у батареї спиртів, макропрепарат (який показує один чи декілька патологічних процесів) з усіх кутів тощо, чи використовувати окремі епізоди з подальшим розбором в студентському середовищі. Переваги такого методу пов'язані з тим, що відеозапис можна в будь-який момент зупинити та обговорити побачене або подивитися ще раз, декілька разів, знаючи куди дивитися. Ефективність використання відеоматеріалу в процесі опанування практичних навичок залежить не тільки від бажання студента, а і від вміння викладача зацікавити аудиторію і кожного. Слід зазначити, що застосування на занятті унікальних відеоматеріалів – це не тільки використання ще одного джерела інформації. Їх використання сприяє розвитку уваги та пам'яті студентів. Під час знайомства з відеоматеріалом в навчальній аудиторії виникає атмосфера спільної пізнавальної діяльності. За таких умов усі студенти стають уважними та залученими в процес пізнання чогось нового.

Висновки. Вправне використання педагогічним складом закладу вищої освіти різних шляхів отримання студентом інформації позитивно впливає на міцність та тривалість фіксації матеріалу. Створення добірки відеоматеріалів з використанням мультимедійних засобів наочності сприяє підвищенню якості запам'ятовування та орієнтування педагога на сучасні методи і прийоми викладання.

Список використаних джерел:

1. Aboulafia AJ. Patient safety: innovation and critical thinking. *Am J Orthop* (Belle Mead NJ). 2014;43(12):546-7.
2. James KH. The Importance of Handwriting Experience on the Development of the Literate Brain. *Current Directions in Psychological Science*. 2017;26(6):1-7. doi: 10.1177/0963721417709821
3. Ozernov-Palchik O, Yu X, Wang Y, Gaab N. Lessons to be learned: how a comprehensive neurobiological framework of atypical reading development can inform educational practice. *Curr Opin Behav Sci*. 2016;10:45-58. doi: 10.1016/j.cobeha.2016.05.006

**ВПРОВАДЖЕННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА
ДОДИПЛОМНОМУ ЕТАПІ
Касперович А.К., Дудка Т.В.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляція – це техніка, яка замінює та покращує реальний досвід. Він може викликати та відтворювати важливі аспекти реального світу повністю інтерактивним способом [7].

Використання симуляції в охороні здоров'я почалося понад сто років тому; однак прогрес у технології навчання сприяв недавньому відродженню інтересу, що охоплює останні два десятиліття. Симуляція використовується багатьма медичними працівниками. Симуляція стало звичайною частиною навчання для студентів-медиків завдяки: 1) останнім досягненням у технології моделювання, 2) підвищенню обізнаності щодо безпеки пацієнтів і 3) наголосу на результатах для здоров'я та підзвітності [8]

Важливо, щоб студенти-медики розвивали не лише клінічні, а й практичні навички, однак можливості на бакалавраті обмежені, а симуляція все ще недостатньо використовується [1]. Тому так важливо розвивати засоби симуляційної медицини в університетах.

Медична професія зазвичай стійка до змін. Це неодноразово спостерігалось при впровадженні будь-якої нової технології. Певною мірою цей опір виправданий; зрештою, ніхто не хоче відмовлятися від перевірених і надійних методів заради деяких новомодних ідей, які означають навчання абсолютно новому навичку і, можливо, ризикують завдати шкоди пацієнту. З іншого боку, якби не було інновацій і новаторів, медицина ніколи б не прогресувала. У нас не було б лапароскопії, роботизованої хірургії, нових методів візуалізації та радикальних змін у існуючих протоколах лікування, і це лише деякі з них. Симуляція в цьому випадку не є винятком [2]

Існує зростаюча доказова база для використання медичної освіти на основі симуляції. Симуляція перевершує більш дидактичні методи навчання ряду технічних і нетехнічних навичок, і студенти повідомляють, що вони часто отримують від нього більшу освітню цінність, ніж інші методи навчання. На даний момент є обмежені докази того, що симуляційне навчання покращує прийняття клінічних рішень, і тому це пілотне дослідження намагалося вивчити це далі [3].

Медична освіта на основі симуляції може бути цінним інструментом для кращої клінічної практики. Це забезпечує безпечне, контрольоване середовище, в якому розвивається проблемне навчання та практикуються компетенції на високому рівні. Хоча використання симуляції в медичній освіті зросло за останні два десятиліття, це було нерівномірно [7].

Висновок. Безпека пацієнтів є головною проблемою в медицині високого ризику, і необхідні системні зміни, щоб змінити підхід постачальників медичних послуг до догляду за пацієнтами. Навчання, засноване на симуляції, є зразковим вирішенням проблем сучасного динамічного медичного середовища. Симуляційне навчання перевершує традиційні дидактичні моделі за швидкістю навчання, обсягом інформації та ефективністю практики. Симуляція залишається вибором у багатьох

медичних школах і навчальних програмах медичної освіти, оскільки було показано, що її використання під час навчання покращує наступну клінічну практику [9].

Список використаних джерел:

1. Eirini Martinou, R. Chindambaran, G. Krishnasamy. Simulation in undergraduate medical education: Designing a programme to improve medical students' non-technical skills // International Journal of Surgery (London, England), November 2015, 23(1):S102. DOI: 10.1016/j.ijssu.2015.07.477.
2. Dinker Pai. Use of simulation for undergraduate medical education // International Journal of Advanced Medical and Health Research, Volume 5, Issue 1, January-June 2018.
3. Everson J, Gao A, Roder C, et al. (April 12, 2020) Impact of Simulation Training on Undergraduate Clinical Decision-making in Emergencies: A Non-blinded, Single-centre, Randomised Pilot Study. Cureus 12(4): e7650. DOI 10.7759/cureus.7650.
4. Deering S, Auguste T, Lockrow E. Obstetric simulation for medical student, resident, and fellow education. YSPER. 2013;37(3):143–5.
5. Bruno CJ, Glass KM. Cost-effective and low-technology options for simulation and training in neonatology. YSPER. 2016;40(7):473–9.
6. Fisher N, Bernstein PS, Satin A, Pardanani S, Heo H, Merkatz IR, et al. Resident training for eclampsia and magnesium toxicity management: simulation or traditional lecture? Am J Obstet Gynecol. 2017;203(4):1–5.
7. Jones F, Passos-Neto CE, Braguiroli OFM. Simulation in Medical Education: Brief history and methodology. PPCR2015, Jul-Aug;1(2):56-63.
8. Alanazi AA, Nicholson N, Thomas S. The Use of Simulation Training to Improve Knowledge, Skills, and Confidence Among Healthcare Students: A Systematic Review. The Internet Journal of Allied Health Sciences and Practice. 2017 Jun 29;15(3), Article 2.
9. Federico F. Bilotta, Samantha M. Werner, Sergio D. Bergese, and Giovanni Rosa. Impact and Implementation of Simulation-Based Training for Safety // Hindawi Publishing Corporation. The Scientific World Journal, Volume 2013.

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Кобеля С.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання має великий потенціал та попит у нашому сьогоденні за для покращення освіти та навичок. Воно дозволяє студентам